

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyitlerek és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Égész évre K 10—

Fél évre 5—

Negyed évre 2-50

Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyitlár petitsora 50 fillér.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasnap.

Feloldó szerkesztő:

ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapnyeljes:

STRAUSZ SÁNDOR.

Háboru és humanitás.

A nemzetnek a nemzet elleni örökös küzdelemben láthatjuk leginkább, hogy az Isten által az ember szívébe oly gondosan beleplántált eszme, a felebarát eszméje, mennyire elvesztette lassanként nagyságát és szépségét. A féltékenység, a bizalmatlanság és a gyűlölet egyik népnél a másik ellen, rendes tulajdonságokká váltak.

Kétségtelenül erre a tudatlanság is befolyt. Azt gondolták, hogy egyik országnak jólléte csak a másik hanyatlásának feltétele alatt létezhetik; ehhez járult még a kereskedelemről alkotott léves vélemény, mely elhítette velök, hogy a földrészek egyikének gazdagodása a másiknak veszteséget jelent, — oly hiedelem, melynek már eredete is átok!

Az ismeretek terjedése megbolygatta ugyan ezt a tévtant és a népeket egymás hoz közelebb hozta, de valamint egyfelől nem mindent a tudatlanság okozott, úgy másfelől a tudomány sem tehetett mindent a tévedés eloszlatására és valamint a tudatlanság nem lett volna elég, hogy elszigetelje egymástól a népeket és ne találják volna meg kölcsönös testvériségük érzetét, másfelől maga a tudomány még nem tehetette az embereket érdekkapcsolat útján igazán és teljes szívvel felebarátokká. Az érdekek és az értelem nem elég, hogy megteremtse azt az egyetemes testvériséget, melyet semmi külső ok nem ronthatott volna le vagy nem gyengíthetett volna meg, ha a benső és isteni alap: a humanitás mindjárt kezdetben össze nem omlott volna.

A történelem első századaiban, egészen

közül az emberiség bölcsőjéhez, senkinek sem jutott eszébe kérdezni, ki az én felebarátom? Az emberiség egy vérből, egy emberpárból származván, a szó szoros értelmében egy családot képezett. A vérszerinti testvériség egy még szorosabb testvériséget szült és annak az érzelmeknek, melyet humanitásnak neveznek, termő alapja a családi vonzalom volt. Az ember megtanulta szeretni az embert fiában, anyjában, testvérében és kezdetben minden felebarát egy egy atyafi volt. A családból nép lett és a népek egyes tagjai önmagukat látták egymásban és szülők és testvérek gyanánt szerették egymást.

A közös eredet e benső köteléke sokáig érezhető volt. Az ajtákon élő monda fentartotta az eszmét még akkor is, amikor annak emlékei elmosódtak. És az ő szokás, hogy minden embert atyafinak tekintettek, az elszigeteltség és szétszakadás hosszú idején keresztül is megőrzött a szív fenekén egy érzelmeket, amelynek az emberek később a humanitás nevével adták.

A későbbi évszázadokban ez a nemes érzelmek megváltozott. A családok fegyverkeztek a családok ellen, az osztályok az osztályok — a nemzetek a nemzetek ellen.

Kezdődnek a háborúk, melyeknek legrettenetesebbje most szakadt reánk. A humanitás magasatos eszméje nem volt képes megóvni tőle. Az önhittség, a nyereszkeskedési vágy győzedelmeskedett a humanitáson.

Mégis türelmesen viseljük a nagy csapást; mert tudjuk, hogy az alázatos szívű, aki saját egyéniségét megszokta úgy nézni, mint a nagy mindenségnek igénytelen kicsiny részét, — életsorsának kedvezőtlen

változását, amit el nem kerülhetett, békén, türelmesen kell, hogy hordozza.

De ebben a nagyszerű türelemben, amelyet Hazánk minden fia, leánya a nagy időkben tanúsít, egyuttal meguyulvánul az a biztató tudat is, hogy a sors mostani ki-méleltensége jövőre boldog örömök kutorfása lesz.

A holt hősök emlékezete.

A példa nélkül való hősiesség küzdelem, mely a világháború során az egyes harcokra folyik s mely legjobbjainkat ragadja ki körünkből, hogy a nemzeti ügy martir-jaivá legyenek: talpra állítja az itthonmaradtakat kezdetlől fogva, hogy itthon is megvívjuk a magunk csatáját. Egyfelől, hogy a forrásokról gondoskodjunk, melyekből harcoló fiaink további küzdelmeikhez ujjabb és ujjabb erőket merítsenek; másrészt, hogy a sebesülten és betegen hazakerülőket megfelelő ápolásban részesítsük s őket a polgári életnek ismét visszaadjuk.

Társadalmunk mindkét irányban bőségesen kiveszi a részét az itthoni küzdelmekből. A 18 hónap során mindenkor helyt állt s teljesen méltó volt azokhoz a követelményekhez, melyeket az itthon maradtakkal szemben szent ügyünk támaszt. Az itteni Vöröskereszt s Jóléti Bizottság, meg az üdítő állomás buzgó tagjai fáradságtalanok mindenkor, amikor támogatásról, fájt sebek gyógyításáról van szó.

Hogy most mindezekről a tudott dolgokról megemlékezünk, a Jóléti Bizottság készlet rá, mely nemcsak az élőkkel szemben gyakorolja hazafias kötelességeit, de

Egy nap a Monte San Michelen.

Írta: Fenyves Dániel.

II.

Eljő a dél. Erősen tűz a Nap. Csend mindenütt! Elfogyasztja mindenki szerény ebédjét. Ilyenkor a talián is csendes, ők is ebédelnek. A nyugalmat néhány olasz sebesült felhasználja; végső erejével bekúszik állásainkba, tudván, hogy ott irtalomra, szájalomra, ápolásra talál. Azok mesélnék részleteket átélte borzalmakról, gránát-tűzről, szenvedésről. — A jóllakott bakák fedezékeikbe bujnak, csupán a figyelők állanak a lőrésnél, hogy minden mozgásáról az ellenségnek tudomást szerezzenek, mindent megakadályozzanak. A kis fedezékekben minden, illatos cigarettafüst, pófékelő pipa mellett megindul a szó a Hazáról, szülőkről, kicsi gyermekekről, hűséges hitvesről, kedvesről. Előveszik a régi leveleket, talán százaszoros, ezerszer elolvassák s képzeletben repülnék haza a szeretettek mellé. Gondolatban otthon vannak.

Elfelejtik a háború borzalmaikat, hangzik a tréfa, az elfojtott kacaj. Így tart ez délután 2—3 óráig. A koncertet most a mi tüzérségünk vezeti be. Amint az első gránátok lecsapnak az olasz állásokra, futva menekülnék belőlük jobbra vagy balra. Úgyesebb lövészeink vadászatot tartanak a futó alakokra meglehetősen eredménnyel. Néha-néha

feltűnik egy olasz repülőgép. Ilyenkor ismét megszűnik az élet; aki a lövészárokban van, lelapul, a többi elbújik a fedezékekben.

Amint kering, látni, ahogy feltűnnek mellette, felette, körülötte a tüzérségünk lötte schrapnellek fehér-vörös felhőcskéi. Utoljára is kénytelen megfordulni s visszamenni indulási helyére. Az ágyútűz folyik; de már annyira megszoktuk, hogy nem is vesszük figyelembe. A figyelők ügyelnek, a többiek kisebb csoportokban tere-ferélnék, sültekre a napon s ha az eső esik, ami különben igen gyakori, a fedezékben. A folytonos zűgésben, dörgésben lassan lefelel megy a Nap. Hűvösebb, hűvösebb lesz; előkerülnek a pokrócok, sátorlapok s beburkolozott embereket látni csak. Nemsokára beáll az alkony. Ekkor élénkül meg igazán a rajvonal. A futóárkon utazók vonulnak fel, hogy az esetleg szétlőtt fedezékeket kijavítsák, a többi végig nézzék s megerősítsék a gyengébbeket. Tartalékszakaszok járkálnak, viszik a homokzsákokat az építéshez. Drótakadályokat hordanak, töltnyeket, kézigránátokat. Ilyenkor történik a leváltás. A pihent szakaszok, századok ilyenkor váltják le bajtársaikait, akik szenvedtek 3—4 napig, s megérdemlik a rájuk váró néhány napi pihenést. — Az emberek beburkolozva behúzódnak fedezékeikbe. Az ágyútűz elhal, csupán néha-néha ló át a fejük felett az olasz, hogy az uton feljövő trémben, municiók kocsikba, máhás lovak között zavart okozzon. Azonban nem igen szokott sikertülni.

A dörgést ember, állat egyaránt megszokja. A környéken csend, melyet az olasz figyelők szinte percnyi pontossággal történő lövései zavarnak meg. A fedezékekben a honvédek beszélgetnek, füstölnek, sőt a zárt fedezékekben fűtenek is, így várják a vacsorát. Nyolc-kilenc óra felé az is megjő. A rajvonalmögötti dolinában (völgy) leszerelik a máhás állatokat s a tartalékszakaszok viszik fel a rajvonalba a jó meleg vacsorát. Rendesen főzelék nagy darab hússal a vacsora s felvételezést kapnak egész másnap estéig, miután ide napjában csak egyszer, este, hoznak enni.

Sajt, szalonna, bor, tea, jó fekete kávé megpezik a másnapi ételmelet. Kap mindenki fél kenyert, hogy néha megenni nem tudja. A vacsoránál ott vannak mind. Libasorban várják, míg rájuk kerül a sor. Talán a legkedvesebb perce a napnak, amidőn az embert a vacsorát kapja.

Jó étvágyal elfogyasztják; borát mindenki megissza s azután ki-ki nyugovóra tér. Csupán a megfigyelők állnak helyeiken. Elül a beszéd, elhal a szó, csupán az olasz figyelők puskáinak folytonos »paccs«-csa hallatszik. A parancsnokok fedezékeiből hangzik ki néha beszéd: a telefonon jelentések, parancsok jönnek, mennek. Előbújik a Hold s misztikus, ezüstös félhomályba borítja a tájat.

De mégis látunk jövő-mendő alakokat, amint két sebesültvivő hordágyon visz valamit: a halottakat.

örök emléket készült állítani azoknak a hősöknek, akik sebesülten vagy betegen Csáktornyára, az itteni katonai kórházakba, kerültek; de mert emberileg rajtuk segíteni nem lehetett, az itteni temetőben örök nyugalomra helyeztetek.

Az akció, melynek élén a Bizottság tevékeny elnöke, Hajós Ferenc dr. országgyűlési képviselő áll, már annyira előhaladt stadiumában van, hogy már csak a költségek előteremtéséről van szó, hogy a magas szesz eszme konkrét formát öltön.

A Bizottság már régóta foglalkozik a gondolattal, hogy a köztemetőben, megfelelő helyen, egy, a hősi halált halt katonák emlékeztetőnek megfelelő síremléket állítson, mivégből már Gnädig Sándor fővárosi műszobrásszal is, ki jelenleg katonai szolgálatot teljesít, érintkezésbe lépett, aki az emléket nemcsak megmértáta, de Tolazzi Dániel csáktornyai építőmesterrel az építészeti rész tekintetében is megállapodásra jutott. Az emlék karakterisztikus részét a relief képezi, mely egy özvegy anyát abban a lelkiállapotában szimbolizálja, midőn harcrakész fiától elbucúzódik. Fia még mellette áll; de tekintete már a távolban folyó küzdelmeket fűrészi. Az anya egyedül marad kis gyermekével a karján. Lelki küzdelme visszatükröződik arcán, mely végtelen fájdalommal, de büszke daccal párosult elszántságot fejez ki. A relief mélyén lepellet letakarva fekszik az asszony elesett férje, kinek kardját már fia forgatja. Így nyer az emlékműben jellegzetesen kifejezést a világháború főkarakterre: az apának, fiúnak együttes küzdelme — a Hazáért!

A hat és fél méter hosszú, 5 méter széles és 4 méter magas emlékmű műkőből épült; a 3 m. hosszú és 2 m. széles relief pedig, melyhez 5 lépcső vezet, karrarai márvány, műkő és peltschachi homok keverékből készült. A relieffel ellenkező oldalra karrarai márványból készült ugyanakkora sima lap kerül, melyen aranybetűkkel az elhalt hősök nevei örökíttetnek meg.

Hogy az emlékmű az igazi kegyeleten alapuló hazafias intencióhoz méltó lesz, garancia rá elsősorban Gnädig Sándor műszobrász, akinek, mint n. Szász Gyula szobrász munkatársának, alkotását a Zrínyi-téren büsz-

elszállítják a front mögé az elesett hősöket s mielőtt eltemetnék az anyaföldbe, tábori lelkészünk megadja nekik a végtisztességet. Azután eltemetik őket, fehér kis fakeresztet kap mindegyik a sírjára.... forró ima száll értük az eget Urához.

Mennyi hazaszeretetet, reményt, vágyat, hősiességet takarnak azok a keresztek! Ők már boldogok, dicsőek. Cserdes nyugalomban, zavartalanul alusszák örök álmukat az örök béke hónapban. A bajtársak, az otthoniak örök emléke kíséri, forró könnyeik teszik édesebbé, szebbé álmaikat. Ők meghaltak. A legdrágábbat adták a Hazáért, az életüket. Hálával, szeretettel gondolunk rájuk.

A rajvonalba csak a figyelők halvány körvonalaival tünteti fel a holdszár. A többi fáradtan hajítja fejét a kemény sziklára; szemükre édes álom borúl. Álmodnak otthonról, kicsi gyermekekről, szerető hitvesről, boldogságról. Mosollyal az ajkukon szunnyadnak, míg a reggeli első ágvádörgés fel nem ébreszti őket békés álmukból: hogy újra kezdődjék minden, hogy ismét kezdjék elülről a szenvedést, a borzalmakat.

De velünk az Isten! El nem hágy bennünket. Győzni fogunk. Mert győznünk kell.

1915. nov. 4-én.

kén emelkedő Zrínyi-emlékoszlop hirdeti; másodsorban pedig Tolazzi Dániel építőmestertől is elvárhatjuk, hogy a tervezetben bemutatott emlékművet impozáns méreteiben megvalósítja. Amerikában és Németországban tett tanulmányai és szerzett gyakorlati ismeretei s egyéb kész tárgyaiban is kifejezést nyert ügyessége és műizéje joggal kelthetik fel bennünk a reményt, hogy az egész emlékmű nemcsak díszre lesz a temetőnek, de hő kifejezője a mélységes hazafias gyászból fakadt hálának, melyet az emlékműben megszólaltatunk.

Miután a bizottság az emlékmű technikai részén tulesett, hátra van még annak finanszírozása. Az emlékmű körülbelül 4000 K-ba fog kerülni, mely összeget természetesen ezentúl kell előteremtenünk.

Nincs kétség az iránt, hogy a pénz össze is jön! Hiszen Csáktornya és vidékének közönségéről van szó, mely áldozatkészségében határt nem ismer. Ez az áldozatkészség most kétszeresen fog megnyilatkozni, amikor azok emlékének kegyeletes megörökítésére törekszünk, akik a Hazának a legdrágábbat: életüket áldozták fel s akikkel szemben, ha életüket megmenteni nem tudtuk, legszenlebb kötelességünk lett, hogy legalább drága emléküket őrizzük meg azzal, hogy azon a helyen, ahol duló csaták után örök álmaikat alusszák, hős tetteiket, szent neveiket méltó szoborműben örökítjük meg!

S hogy ez valóra váljék, bizalommal fordulunk városunk ifju hölgyeihez, akik mint mások, most is zászlót fognak bontani. Ez alkalommal is lebilincselő szeretetreméltóságukkal hazafias lángra fogják lobbantani városunk polgárait, hogy a szent célra hazafias lelkesedéssel adakozzunk!

K Ü L Ö N F É L É K.

Keresztek, hantok...

Irta: László Alajos.

Zörgő harasztján őszies télnek
Sárgult levelek sügva regéinek...
Hídeg szél szárnyán hangtalan szavak:
Bántó visszhangja sok néma jajnak...
Jeltelen hanton, hogy megpillantom
Mohakeresztjét elvérzett hősnék:
Fájdalmas hangon tán megsíratom
Sok halott hőst a kora ősznek...

Mocsárvízlepte vad fenyves alján
Férvöntéslen föld nincs is talán...
Hol sárgult levél sőt mohát takar:
Egy-egy hős vérünk: elesett magyar...
Keresztek, hantok, s kik lonn porladtok,
Csenedesek, nyugvók, halottai némák:
Halkszavú lantok és sok bús dalnok
Zeng néktek boldog és szebb Érád...

Álmodva járok a rangetegben...
Mikor ugy éjtel itt-ott megrebben
Fenyőgaly kőstől pár árva madár:
Ilyenkor talán nem fáj a halál...
Érezni vélem a néma éjen
Pár kőbor szellem halk sóhaját...
Nem lesz kár értem, ha foly a vérom:
Hiss' a sír csendes nyugalmat ad...

— **Kitüntetés.** Treiber Kálmán honvéd-százados, a csáktornyai lövésztanfolyam vezetője, ismételtén kitüntetésben részesült. Őfelsége a király ugyanis az ellenség előtt tanúsított vitézségeért ezuttal a vaskoronarend 3. ik osztályával tüntette ki.

— **Kinevezés.** Őfelsége a király, Déri György őrnagyot, helybeli hadtápparancsnokot, alezredessé nevezte ki.

— **Kitüntetés.** Molnár Károly csendőrmestert, Mikulek Vida stridóvári lakos fiát, ki a keletgalicai harcúter tábort csendőrszolgálatot teljesít, Őfelsége a király koronás ezüst érdemkeresztrel, vitézségi szalagon hordva, tüntette ki.

— **Házasság.** Hirschmann Adolf csáktornyai nagykereskedő lányának, Rózsikának, február hó 6. án déli 10 órakor, örök hűséget esküdött Simai Imre hernádnémeti gazdasági bérlő. A házasságkötés tanui Wollák Rezső ügyvéd és dr. Wolf Béla orvos voltak.

— **Halálozás.** Fischer Ignác 82 éves magányos f. hó 11-én rövid szenvedés után elhunyt. Kiterjedt rokonság gyászolja. Ma délután helyezk örök nyugalomra.

— **Meghívó.** A Csáktornyai Szépművészeti Egyesület 1. tagjai f. é. február 13-án vasárnap d. u. fél 2 órakor a nagyközség tanácstermében tartandó közgyűlésére — ezuton is meghívotnak — Tóth István elnök.

— **Viriliták névjegyzéke.** Muraközben a legtöbb adót fizetők a következők: gróf Festetic Jenő (Zalaujvár) 42388, Hirschler Miksa (Alsódombor) 4342, Wollák Rezső (Csáktornya) 2210, Morandini Bálint (Cs.) 2041, Antonovics József (Cs.) 1963, dr. Kovács Lipót (Cs.) 1803, dr. Szabó Elek (Alsópusztafa) 1622, Szivoncsik Antal (Cs.) 1449, Deutsch Salamon (Cs.) 1303, Heinrich Miksa (Cs.) 1251, Fischer András (Tüskeszentgyörgy) 1251, Pethő Jenő (Cs.) 1174, Hirschler Elek (Alsódombor) 1164, Scheffer Rezső (Cs.) 1136, Meider Mór (Drávavásárhely) 1115, dr. Reményi Zoltán (Perlak) 1088, Filipich Lajos (Drávavásárhely) 1082, Hirschler Rezső (Alsódombor) 1080, Imrey Ferenc (Kis-szabadka) 1023, Pecsornik Ottó (Cs.) 982, Steinberger Teofil (Cs.) 917, Hajas József (Cs.) 916, Löbl Rezső (Cs.) 879, ifj. Neumann Miksa (Cs.) 868, Goriczai Péter (Drávavásárhely) 841, Singer Vilmos (Bányavár) 839, Hermann János (Perlak) 829, Rosenberg Rezső (Cs.) 822 K.

— **Gazdasági magvak beszerzése.** Felhívotnak a Csáktornyaivideki Gazdakör tagjai, hogy akik I. minőségű gazdasági magvakat óhajtanak beszerezni, egyszerű levelezőlapon jelentkezzenek a Csáktornyaivideki Gazdakörnél. A gazdakör elsőrendű lőhere és lucernamagvak beszerzését biztosította a kör tagjai részére, azonkívül gyümölcsoltványok és díszbokrok is rendelhetők a gazdakör útján. Jelentkezni lehet február hó végéig.

— **A Csáktornyaivideki Gazdakör** a háboru dacára is tagjai részére a legjobb minőségű gazdasági gépek vásárlását közvetíti. Így a gazdakör tavaly is számos Columbia kultivátor, Vipán- és Rapid-daráló, morzsoló, szelelő-rosta, konkolyozó, szecs kavágó-gépet a legjobb minőségben közvetített. A gazdakör tagjait ezuton is felhívjuk, hogy gazdasági gépvásárlásaiknál a kör véleményét és segítségét bizalommal vegyék igénybe.

— **Adakozás.** Gold Ferencné Csáktornyaivideki a Vöröskereszt egylet csáktornyai fiókjának 10. koronát volt szívés küldeni. Fogadja az elnök szívélyes köszönetét.

— **Új állomási előjáró.** A Muraszterdahelyen halálozás folytán megüresedett előjárói állást betöltötték. Az állásra Hartmann Lajos dadi állomási előjárót helyezték át.

— **Táncanfolyam.** Salgó Rózi táncművészeti iskoláját f. é. február havában megnyitja. Elsőrendű művészi oktatás minden modern táncban. Ritmikus torna, plasz-

tikus testképzés (Dakroze irányzata szerint), esztetikai táncnevelés. Külön gyermekkurzus (4 évesőtől kezdve). Beiratkozni lehet naponta Strausz Sándor üzletében Csáktornyan.

— **Sorozás.** Annyi már biztos, hogy a tavaly hozott törvényből kifolyólag a 18 éveseket az idén is sorozzák. Így az 1898-ban született legfiatalabb népfőlkelők szemléje február havában lesz, úgy hogy ezek tavasszal már be is vonulhassanak. Valószínű, hogy a 21, 22 és 23 éves sorozókötelesek is, akik eddig még csak egy vagy két ízben voltak állításon, szintén előállíthatnak. Ha ezek közül valamelyik harmadikban is alkalmatlan, B. alosztályú népfőlkelő lesz belőle s mint ilyen tartják nyilván.

— **Árak maximálása.** Február 16-ától március hó 15-éig bezárólag lép életbe a disznózsir, szalonna és sertésus maximálás csökkenő skálájának alispán által megállapított harmadik fokozata. Eszerint Zalavármegye egész területén s így Csáktornyan is az olvasztott disznózsir kilogrammja 620, háj és egyéb olvasztatlan nyers disznózsiré 590, friss nyers szalonnáé 550, sertésbűsé 340, füstölt karajé 550, füstölt lapockaé 550, füstölt oldalasé 510, nyers sonkáé 640, főtt sonkáé 770, husos kalbászé 470, disznósajté 430, párisié 510 K. Minden megjegyzés nélkül közöljük ezen hivatalos adatokat azzal, hogy min. rendelet szerint a fentemlített fogyasztási cikkeket tilos drágábban árúsítani. Aki e tilalmat megszegi, kihágást követ el és két hónapig terjedhető elzárással és 600 koronáig terjedhető büntetéssel büntetendő. Azért mégis csodálattal konstatáljuk, hogy a disznóhúst a maximálás dacára ebben a félhónapban a maximált 370 K helyett 480 K-ért árúsították. Kíváncsiak vagyunk, hogy a mostani maximálásnak lesz-e nyoma a sertésus ára tekintetében! Ugy halljuk, hogy a közigazgatási hatóság a maximált árak jegyzékét a mézártszékben ellenőrzés céljából ki-függeszté.

— **Az öregek bevonulása.** A Bevonulási hirdetmény szerint az 1870—72. évben született és besorozott népfőlkelők február 28-án, az 1865—67. évben születettek pedig március 3-án kötelesek bevonulni. Az ezuttal kimaradt 68 és 69-beliekre vonatkozólag előbb intézkednek. A népfőlkelők a jelentkezés napján délelőtt 11 óráig kötelesek jelentkezni. Mindenki lábbelít, evőeszközt, gyapju alsónadrágot és harisnyát tartozik magával vinni. Ezek értékét, használhatóságuk esetében, a kincstár a bevonulóknak megtéríti.

— **Népesedési statisztika.** Születtek: Neumann Gizella, Weber Ferenc, Verbanics György, Kolmanics Antal, Varga János. — Meghaltak: Potocsnyák Károly (2 h). Lejtman György (27 é.), Zdacsek István (27 é.), Kerman Antal (25 é.), Kósz Borbála (7 é.), özv. Weller Bertalané (79 é.), Grész László (66 é.), Léderer Henrik (26 é.), Marics Rozália (18 é.), Tkalcsecz Mária (11 n.), Tkalcsecz Éva (12 n.), Mikulics Imréné (67 é.). — Házasságot kötött: Antal Gyula és Lendvai Rozália.

— **Évi mérleg.** A Csáktornyan székelő Murakózi Takarékpénztári megküldött 35. évi vagyonskimutatása és évi mérlege a következő adatokat tartalmazza: Váltó számla: 187818272, kötelezvény számla 351079, különféle adósk számla 1909686. érték-

papir számla 15268250 K stb. A 247071569 K vagyonnal szemben 241678946 K teher áll (részvénytőke 300000, tartalékalap 200000, rendkívüli tartalékalap 12000, betét 168038846, takarékbiztosítási betétek 15127, vizsgálatszámítólás 134422, gyűjtő 55680 K stb.), s így az év tiszta nyeresége 5392623 K-ra rüg. Részvényenként 50 K osztalékot fizet a takarékpénztár, tartalékalap gyarapítására 6000 K-t, jótékony és közhasznú célokra pedig 1000 K-t fordít.

— **Szereteadományok csomagolása.** A mostani tömeges szállítások közben lóképp a postai szállítólevelek gyakran elvesznek, és így a szereteadományok küldője — adatok híján — megállapítható nem lévén, részére, adományáról, elismervény sem küldhető. A Hadsegélyező Hivatal átvételi különítménye erre való tekintettel kéri a szereteadomány csomagok föladóit, hogy minden egyes postai vagy vasuti csomag (láda) belsőjébe helyezzenek egy a föladó nevét és lakóhelyét, a föladás napját, a küldemény nemét és mennyiségét föltüntető jegyzéket. A jegyzék alapján aztán pontos elismervényt állíthat ki a Hadsegélyező Hivatal a föladó részére.

— **Felbomlott a malmok lisztszállítási szerződése.** A hivatalos lap kormányrendeletet közöl, mely szerint minden malomvalalat, továbbá minden gabona és lisztkereskedő az összes nála található és bármilyen rendeltetésű gabona-, kukorica- és lisztkészletet február 8-ig a Haditermény részvénytársaságnak bejelenteni tartozik s azokat közszükségleti célokra rekvirálják. A rekvirálás Csáktornyan is megtörtént.

— **Tévedés azt hinni, hogy a torok önmagától is végez mindenféle huruttal, rekedtséggel, influenzával, köhögéssel stb.** — A gyógyulást okvetlen elő kell segíteni egy nyálkaoldó, köhögést csillapító, gyógyító szerrel és ilyenek van elismernve az orvosilag ajánlott Feller-féle »Elsafluid«, melyből 12 üveget bérmentve 6 koronáért küld Feller V. Jenő gyógyszerész Stubica Centrále 124 sz. (Zágrábmege). — Ugyanitt kell rendelni az enyhe hashajtó hatású »Elsapilulákat« is, melyekből 6 doboz 4 K 40 f. — Minden jó házban ott kellene lennie ennek a két kítúnó szernek.

— **Szélhámosság a vítézei érdemmel.** A közös hadügyminiszterium rendeletet adott ki »a kítüntetések jogtalan viselése« ellen. A rendelet szerint »a hadügyminiszteriumnak tudomására jutott, hogy katonai személyek jogosulatlanul viselnek vítézei érdemeket, illetve éremszalagokat, hogy ezzel hetykedjenek, vagy hogy hihetetlen elbeszéléseiknek a maguk körében nagyobb nyomtatékot adjanak.« Ennek megakadályozása céljából minden katonának minden igazoló iratán rajta kell lenni annak is, hogy az illető katonának milyen érdemnek a viselésére jogosult. A szabadságolási iraton, az utli igazolványon, kimaradási engedélyen, stb.-in szintén fel kell tüntetni a katonának esetleges kítüntetéseit.

— **A katonasírok gondozása.** A közös hadügyminiszter rendeletet adott ki a katonák sírjainak gondozása ügyében. A rendelet szerint valamennyi hadtesparancsnokság területén egy-egy »hadisir-felügyelőség« szerveznek, mely ellenőrizni fogja, hogy a katonák sírjait nem hanyagolják-e el?

— **A 8 Órai Ujság lapkiadó részvénytársaság** az e hó 2-án Budapesten tartott rendkívüli közgyűlésén alaptőkéjét félmillió koronára emelte fel.

A részvénytársaság igazgatóságának tagjaivá megválasztottak: báró Daniel Gábor belső titkos tanácsos, országgyűlési képviselő (elnök), dr. Lukács György belső titkos tanácsos, országgyűlési képviselő (alelnök), dr. Siegescu József egyetemi tanár és országgyűlési képviselő, Zsolnay Miklós főrendiházi tag, Gunszt Miklós, dr. Gerő Vilmos, Székelyhidasi Sebestyén Dávid és dr. Nadányi Emil. A felügyelő bizottság új tagjaivá megválasztottak: Pirkner János ny. miniszteri tanácsos, országgyűlési képviselő, Szepesházy Imre országgyűlési képviselő és dr. Pokoly József egyetemi tanár.

— A »Vasárnapi Ujság« nevezetességei a bolgárok harcteréről s a görög határról való felvételek, melyeket a lap oda kiküldött tudósítója hozott onnan. Kiváló érdekességek a repülőgépekről készült felvételek is, a melyekben hasonlóképp még eddig nem voltak a magyar sajtóban láthatók. Szépirodalmi olvasmányok: Lakatos László és Heyking grófnő regénye, Szőlősi Zsigmond tárczája konstantinápolyi utjából stb. Egyéb közlemények: Mirko montenegrói herceg arczképe s a rendes heti rovatok. — A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negyedévre öt korona, »Világkrónika«-val együtt hat korona. (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4.)

— **A hadsereg részére vásárolt lovak ára.** A honvédelmi miniszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, amelyben a maga részéről is megállapítja, hogy most a háboru második évében a lovak értéke már nem a mosodítás folytán beállott áremelkedés, hanem a loállomány nagy csökkenése és így e részben a kereslet és kínálat viszonyának természetes és lényeges megváltozása folytán tetemesen magasabb annál az értéknél, mely a háboru elején fennállott. Éppen ezért elrendeli a miniszter, hogy február 15-től kezdve, valamint a háboru tartama alatt még bekövetkezhető újabb loosztályozás alkalmával, a lovak értékének megállapításánál a mai tényleges forgalmi (piaci) loárak vétessenek figyelembe és tekintettel arra, hogy most a foganatosítandó osztályozásnál szabványosnak tekintendő árak nem fognak megállapíthatni és közzététetni valamennyi alkalmasnak osztályozott lo értéke becslés utján állapítások meg.

— **Az ezüst- és papírpénz.** Az Osztrák-Magyar Bank a jövőben megszorítja a kétkoronás papírjegyek kibocsátását és lehetőleg katonai szükségletekre fogja őket korlátozni. A bank a polgári szükségletet ezüst kétkoronásoknak fokozottabb mértékben való kibocsátásával akarja fedezni.

Szerkesztői üzenet.

Fenyves Dániel, harctér. Érdemes tárcájára csak most kerülhetett sor. Nagyon szorgalmas munkatársaink vannak a harctereken, akik színes tárcáikban beszédes sorokban várólják a rajvonalban küzdő hősök napjait, szenvedéseit, dicsőségüket. Ez az oka, hogy az Ön novemberi küzdemeiről csak ma számolhattunk be. Persze azóta is sok megváltott ott. A ragyogó színes természetet a vakító fehér hólepel váltotta fel. De az mit sem von le az Ön hősközlésének az értékéből, melynek minden egyes hőse glóriát vett ki háts szívünk mélyéből. Ujjab becses küldeményeit is köszöljük. Köszönet értük. A kért lappeldányokat máris menesztettük. — Lukács Lajos, hadikórház. Karinthiai fronton érdekfeszítő haditárcáját szívesen hozzuk. Örvendünk, hogy már gyógyulóban van! — Lázár Alajos, harctér. Kesergő versét mai számunkban közöljük. De csak az egyiket. »Egy hős hónap halálára« verse csonkán érkezett. Írja le újból s küldje be pótlólag, hogy közre adhassuk.

Sve pošiljke, kaj se tiše zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Csáktornya

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden Jedenkrat i to: svaku nedelju.

Predplatna ošna je:
Na celo leto K 10—
Na pol leta > 5—
Na četvert leta . . . > 2-50
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fai računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR i SRÁY FERENCZ.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SÁNDOR.

Mir na bojnomo polju.

Novi ministerpredsednik vu Rusiji. - Talijani su vu strahu. - Taljan, pak englez su se posvadili med sobom. - Nemški zrakoplovi ober Englezke i ober Salonikija. - Naši neprijatelji bi nas radi vu gospodarstvenih poslih preobladata. - Naše oranice dobro stojju. - Enver baša iz Egjiptoma vun hoče stirati Engleze. - Kuliko košta boj? - Velika bitka vu Mezopotaniji. - Napreduvanje vu Albaniji.

Kak stojmo na bojnomo polju?

(M. J.) Na bojnomo polju je vu prošlim tjednu svigdi veliki mir vladal, samo vu zraku su luftbaloni, pak replani svoje posle obavljali na žalost našim neprijateljim.

Da su neprijatelji naši tiho bili, pak zapostavili svoje navaljivanje, tomu su zroki oni zgubički, koje su rusi i taljani od nas dobili. Rusi su kre Bessarabije stojezer vojnika izgubili vu ovih bitkah, koje su vu mesecu januaru sami sebi zrokuvali, kajti su hoteli prek naših dekungah vdréti. Vezda si moraju svoje izgubljene regimente s novimi vojniki nadomestiti, ako hočeju opet navalu početi, pak svoju veliku sramotu malo popraviti. Ali to nebude išlo tak, kak si rusi misliju, ar jih naši vojniki s jakom dušom i s nabitami puškami čekaju.

Vu Rusiji se je ministerpredsednik Sasanov zahvaliti moral zbog zločeste njegove politike. Na mesto vjega je ruski car Stürmer zvanoga političara imenuval za predsednika ministarstva. I ov novi ministerpredsednik je za to, da bi tabor dalje trajal.

Taljani su takaj mirni bili vu prošlim tjednu. I to ima velike zroke. I njihovi zgubički bili su strahoviti, kak smo vre to pisali. Izvan toga su se jako prestrašili, gda su začuli, da je Crnagora, pak polovica Albanije vu naših rukah došla. Vezda vre javčeju taljani, pak bi se radi pomirili, ar su vu strahu, da budemo mi počeli navalu na njih, pak i to znaju, ako bumo mi počeli kaj, to bumo i srečno zvršili. Vezda bi taljani z drage volje prijeli iz naših rukah ono, kaj smo jim dati hoteli, ako bi vu miru ostali. Ali vezda je vre tomu konec i kraj. Mi jim niti mekotu zemlje nedamo iz naših južno-tirolskih zemljah. Nasuprot bu demo brzčas mi od njih odzeli dost veliki falat zemlje i morti i Veneciju, s kojom se oni tak jako stimaju. Toga se moremo još dočekati.

Znamenito je, da se je taljan, pak englez, koj jih je na boj natental, med sobom

posvadil. Taljani su do vezda lapora od engleze dobivali. Englez neče taljanom lapora dati predi, dok ovi dvestojezer vojnika ne pošleju vu Saloniki na pomoć englezkoj, pak francuzkoj vojski. Taljani to nečeju napraviti, ar ako bi 200 jezer vojnika odzeli od svoje vojske, koja pri našoj granici stoji, onda bi njihova vojska preslaba postala prama našoj vojski. Zbog toga je englez srdit na taljana, a taljan na njega. Izvun toga taljanski puk vnogo strada. Nema nikakvoga dohodka. Do vezda je vnogo ljudstva vu Taljanskoj iz toga žive'o, da su naša, pak nemška gospoda stare taljanske varaše pohadjala, pak vnoge millione potrošili pri njim. Vezda nigdo ne putuje vu Taljansku. Iz Taljanske smo dovažali pomeranče, lemunije, fige, cvétje, pak kajkakve druge južne stvari. Vezda nam nikaj nemreju prodati zbog tabora. Ovi ljudi, koji su do vezda, tak rekuć, od nas živeli, izgubili su svojega najboljšega pijaca: Magjarsku, Austriju, pak Nemsku. Ovi su svi vu nevolji, pak zbog toga nemirni.

Božja kaštiga jih je vre dostigla. Bude za malo vréme još vekša kaštiga došla na taljana, koj je svoju dušu englezu, pak francuzu prodal, vu tem ufanju, da bude od nas po neistinskim putu Tirola, Triesta, Görca, Istriju, Dalmaciju, Fiumu, pak celo naše morje odzel. Vezda je previdel, da to neide tak lahko, nasuprot je on sam vu pogibelji i bude brzčas tuliko izgubil, kuliko je on od nas odzeli hotel.

Bog je Bog! Pak onda božja pravednost je božja pravednost!

Javili smo vu zadnjem broju naših novina, da su nemški luftbaloni nad Pariz doleteli, bombe doli hitali, velike kvare i veliki strah zrokuvali francuzom. Izvun Pariza su nemški luftbaloni i Englezku pohodili vu prošlim tjednu. Iz luftbalona hiećne bombe zaklale su 59 osobah, a oranile 105 personalah. Predrle su dvé cirkve, 14 hiže i jednu fabriku porušile. Ov isti tjeden su nemški zrakoplovi pri Salonikiju takaj velike kvare napravile med francuzkom i englezkom vojskom, koje su si pris-

vojile ovoga grčkoga varaša, da bi odonut na naše, pak na bulgarske vojske mogle vojovat. Ima jih tam do 250 jezer od ovih vojnika. Ali to bu premalo za njih, ar se bulgarska, pak turska vojska spravljala, da jih odтира od onud, koje vojske su dosta jake za engleze, pak za francuze.

Naši neprijatelji su do vezda svigdi zgubili vu taboru. Izgubili su vnogo vojnika, više orsagov i vnogo drugih zemljah. Vezda na to računaju, da budu nas vu gospodarstvenih i trgovačkih poslah nadvladali. Ali budu se i tu vkanili. Hvalja budi Previsujemu, naše magjarske oranice su nam tuliko žitka dale, da ne samo mi imamo svagdašnjega kruha, nego smo mogli i Austriji i Nemškoj dosta zrnja dati za kruh, koji su nam dobro platili za ono, kaj smo jim prodali.

Istina je, da su vu Magjarskoj i vu Slavoniji vu vnogih mjestih oranice prazne, ar zbog nepovoljnoga vremena i zbog na polju stojeće vode ne smo mogli posejati naše oranice. Nego, ne je to velika pogibelj, ar kak je dokazano, od sto mekot zemljah samo 20 mekotah ne je posejano. A kaj je posejano, to dobro stoji. Ako bude na protuletje dobro vréme, bude se i ono ostalo 20 percentov oranice posejalo. Zbog toga, ako bude gospodin Bog i na dalje s nami, — pak zakaj nebi bil? — i ako bu tak, da budemo dobru žetvu imeli, onda se nikaj nebojimo od naših neprijateljah.

Ipak, naša i nemška vlada je računala i na to, da nebumo dobro žetvu imeli, zbog toga su došle naredbe od kormana, da treba s kruhom i melom sparati. Pak i špara svaki dober domorođec! Bolje je naprej gledati vu svaćem, nego potlam gladuvati, pak s tem i tabora zgubiti.

Mišljenja vu vremenu tabora.

Dužnost nam je draga bratja vojniki, da branimo svi zajednički. kaj je pravo, a to je uzvišena naša vera rimo-katolička. Za jedno takaj, da čuvamo preuzvišenog

nam kralja, Ferencu Jožefa i domovinu našu Magjarsku.

Dragi Bog je stvoril nebo i zemlju, ptice, ribe, i sve živine na ovoj zemlji. A človeka na svoju spodobu i priliku i njemu dal slobodnu volju, da s tem vojuje vu ovom zemeljskom životu, da si stem pribavi ili život, ili propast, poslje ovog zemeljskog života.

Za to stoga draga bratja vojniki, nesmimo zdvajati, najmre nad ovim strašnim evropskim ratom. Još je i vezda on isti Gospodin Bog vu nebu vu svojoj svezmožnosti, koji je bil i vu starih vremenah prije nas, gda su harcovali kralji vu prognostvu vere, ali su ufanje stavili vu svemogućega Boga. Ono vrème, kad su se skupile križarske vojske, najmre postavili su ufanje vu jakost svetoga križa, i Bog je dal, da su nadvladali neprijatelja. Takaj sveti Ladislav kralj, preporučí se pod obranbu blažene device Marije i žadobil po zagovoru jakost, da je obladal neprijatelja.

A eto sada ljubezni čitatelji, takaj draga bratja vojniki, sada su na došla ona vremena, od kako je predragi naš zveličitelj, Jezuš kristuš blaženoj Margaréti, odkril svoje presveto puno ljubavi serdce, kad je rekel : hočem, da se štuje med ljudima.

Za to neprežrimo ovo puno ljubavi serdce, neg ga punim zaufanjem molimo, naj ono puno ljubavi i žara, napram gréšnom človečanstvu, da obrani i čuva vojske od neprijatelja domovinu Magjarsku.

Iz toga draga bratja vojniki s jakim žaserdca privinimo, k presladkom serdcu Jezuša, ter ga s pravim ufanjem prosimo za njegovu svétu milošću, naj se smiluje, ter podeli željeni mir. — da na skoro bi prestalo toliko krvi preljevanja.

Da tolike majke neplačuju više za svojih sinov a nekoje ne tuguju svojih opalih na bojnem polju. Sestra plače bratca, oplakuje žena svojeg milog i dragog si para.

Vnogi pak otec gleda svojega vu tudji zemlji zarobljenog sina, žena svojega toliko očekivanoga si para.

Kak da gledam, svi, svi tugujemo, ali i svi žarkim serdcem i s tvrdnim ufanjem prosimo Majku Jezuševu blaženu devicu Mariju, naj se ona moli za nas gréšnike pri svojim sinu Jezuša, da odverne ova težke biče od nas.

Da bi mogli otec, majka svojega sina, sestra brata, žena svojega ljubeznoga tovaruša videti, a one tugujuće, svoje zarobljene pare, videti i tak vsi s jednim glasom presveto ođičeno puno ljubavi serdce Jezuša, Gospona našega na vse vèke vekoma hvalliti i dičiti.

Kociján Mihálj kisbiró.
Kisszabadka.

Kak su skočili s Nikitom.

Montenegrovski ministerpredsednik službeno je zgovoril, da Montenegro samo onda je privolila vojovati proti Austria-Magjarski, kad je od Russije očivestno obećano bilo, da dosta municije i stroška dobi. Russija je ne zderžala svoju reč i ostavila je Montenegro. Poleg toga veliki glad i ostrak-magjarskih četah stuki sirom su reztepli montenegrovskoga serega i moral se je predati.

Od montenegrovskoga razoružanja i kak su silom srbom odveli Nikitu, iz Cet-

tinje ova prijava je isšla :

Antant je previde, kad je Montenegro doli dela oružje, da se više nemore braniti. One ladje koje su stroška vozile, ostrak-magjarske torpeda ladje sve su potopile. Čeli montenegrovski seregi narod pred tém je stal, da od glada pogibe, ako samo još nekoji dan bude čekal nedere doli oružje. Kad je kralj na glas dal antantu svoju misel, ovak je govoril

— Némamo kaj jesti, moramo doli deti oružje. Ako vi znite kak nam pomočti, onda nam pomorite

Antanta diplomataši ne su znali na ove reči nikaj odgovorti, morali su k tomu prevoliti, samo to su zahtevali od Nikite, da vu pismenim naj da privolu svojem generalom, da slobodni i po oružanju s'obodno dalje vojujeju. Nikita je na to ovak odgovoril :

— Pismu nedam. Moja moč je i tak već prestala vu ovim orsagu, ne sem ja već kralj, nemorem ja već nikomu zapovédati, moji generali već sdavnja tak delaju, kak sami hočuju.

Nikita kralj zadnje vrème već je čisto spotrti bil. Negdašnja njegva pamet i oštro mišljenje ostavilo ga, trudén stari človek je nastal.

Pod čelim boju Xénia zvana njegovja leđična čer ga je ravnala. Xénia hercegovicu i kraljicu već su antanta diplomataši predi spravili nekam, kralja i Peter hercega pak su vu Skutari odveli, tak su mislili, da tam barem je doli del oružje, s talijanskom pomoćjom duže vremena se bude mogel deržati. Kad su antanta diplomataši previdli, da talijanska pomoć nemore za vremena doći, nekoja jezer gladnoga i podrapanoga srba i montenegrovca pak nemore zabraniti to, da ostrak-magjarske čete nebi ulazile vu Skutari, svi su skočili iz varaša. Samo francuzki konzul je ostal tam. Francuzki konzul s čelom moćjom se je trsil, da Nikitu i njegovu familiju vu ruke dobi i tak mogućen bude sve skup vu Francuzku poslati. Vu rukah mu je već bil Nikita kralj i Peter herceg. Danilo kraljič je ovu vrème već vu Švajcu bil, Mirko herceg pak vu Podgorici prek Skutari mlake vu jedni villi se zaderžaval. Pokenhob pak je Nikita kralj niti vu nikakvo ime neje štel Mirko hercega vu Skutari pozvati, francuzki konzul jednoga folišnoga lista napravil, podpisal je Nikitu i poslal je Mirko hercegu, s kojim je sina vu Skutari pozval, da skup bude s ocom.

Onu noć je veliki viher bil na Skutari mlaki. Koj je lista nesel vu vodu se je prehitil i vtopil se je. Dakle list neje došel Mirko hercegu vu ruke. Tak se je anda pripetilo, da francuzki konzul Mirko hercega vu Montenegri je moral ostaviti.

Došla je zadnja vura : francuzki konzul neje mogel duže čekati, ako je ne štel našim četam vu ruke doiti. Na pol nagovoril. na pol pak je presilil staroga kralja i Peter hercega, da moraju s njim iti. Vu San Giovanu di Medua su odišli, odonud pak na jedni talijanski ladji vu Brindisi. Drugi dan su naše čete ulazile vu Skutari.

Našim je zapovédano bilo, da naj po iščuju Nikita kralja i kakti s vladarom skojim mir hoćemo sklopiti, najlepše i najpoštenaše naj baratujeju. Preiskali su čeloga varaša, vu svaki hiži su bili, jerbo ne su štelu veruvati, da Nikita nebi bil vu varašu.

Stanovniki takodjer su tak mislili, da kralj je još vu Skutari varašu. Samo za nekoji dan, kad su svako lukuju pregledali, vumirili su se, da Nikite nega vu albanskim varašu.

Najbolje je zanemito vu čeli kapitulaciji, jeden list. Kapitulaciju januara trinajetoga je odlučil Nikita vu Cetinje. Vu glavni varašu taki drugi dan, tojest januara četirinajestoga Nikita je lista pisal Ferencu Józsefu austrijskomu cesaru i magjarskomu kralju, vu kojem kak jedno déte se spričava, da njega su srbi vu boj natirali bez njegovga nakanenja, ali nigdar je ne požabil, da kak mora našega kralja poštuovati i njemo, kak déte zahvalen biti. Sad vu njegov milost dene tak sebe, kak i čelo familiju, naj napravi s njimi, kaj hoće i kaj poleg svoje mudrosti more.

Ovaj list kaže najbolje, kak je Nikitu njegov oštra pamet ostavila, jerbo taki, kak je lista poslal, antantu se je dal vu ruke i ostavil je glavni varaš i taki je vu Skutari se preselil.

Sad opet se je oglasil Nikita kralj, zakaj je morala Montenegro propasti. Nikita na novoma ovak to prepoveda :

— Montenegro je siromašen orsag, polja nema. Od početka boja mali orsag devet milijunov duga je imel. Ov dug pod bojom na sto milijunov je gori skočil. Za strošek, kaj je antant Montenegri pošilal, sve su zgotovami penezi morali platiti i k tomu zlatom i srebrom. Kad su već banke nikaj ne vrédne bile, Nikita je opet opomenul antanta, da naj mu sad daju nekoji milijun napre od onih penez, kaj su mo obećali, da mu posudiju. Antant je na ovu prošnju najedenput gluhi i némi postal. Orsag zadnjo vrème već nikakvo pomoć neje dobil i vu najveksi sili, del je doli oružje.

Dakle zabadav kreći antant, da je Nikita čeloga saveza izdal, kad je kapituliral. Nikita je spameten i lukav človek i segurno nebi se bil predal, ako nato nebi bil zroka imel. Ali pokenhob pak je glad veliki gospon, tak veliki, da i Nikiti je mogel zapovédati, Nikita pak kakti spameten vladar posluhnuo je zapoved i doli je del oružje.

Dakle ravno je ne izdal antanta.

Svakojačke novosti.

Veren vojniki. Jeden prosti vojniki lepo pédu je pokazal, kakov morabiti jeden vojniki, koj se ne boji smrti i vu svakim položaju je pripraven biti na pomoć svoje-mu pajdašu. Ovaj vojniki je skazal, kakov je magjarski soldat Erdéljski 31- regiment vu boju je stal s rusima, dobro su zakopani bili naproti rusom. Jeden dan zapoved je došla, da moraju pregledati ruske jarke, kakvo moć imaju tam rusi. To je jako nevaren posel bil, jerbo patrola morala je tijam do ruskih drotov iti, ako je cilja stela postiči. Rusi pak su jako pazili i ako se je samo jedna glava pokazala, već su od svih stranih štrélali, dakle patroli je to smrt znamenovalo. Zapovednik najpredi lépo je dopovedal svakomu, da kak nevarna služba je to i onda je popital, što se hoće svojevolo javiti. Skorom svi su se javili, nato je zapovednik zebrao jednoga kaprola i osem prostih vojniki i poslal je ovu patrolu na smrtni put. Na tristo korakov blizu su došli bez svake neprilike. Ovdí su pos-

tali i Bán Vaszile, koj je svigdi prvi bil vu takvim poslu, sam je isel proti ruskim drotom. Ali rusi su spazili malo četu i odmah su od svih stranih počeli strélati, najmre pak na Bán Vaszile, koj je najbliže bil. Jedna kuglja rezčechnula mu je remena na po jasu. Bán je hitil doli remena, patron-taske pak je vu torbu del. Hlače takodjer su mo rezčehtale kuglje. Glasoviten vojniak zel je naprè lopatu i kak je samo mogel zakopal se je vu zmrzjenu zemlju i tam je čete šest vur ostal, doklam se je zakmicihu. Sad se je počel nazat vlečiti. Četiri rusi koji su na njega pazili, strahovitno su počeli nanjega strélati. Vu nevarnim položaju došel je do jednoga mrtvoga, koje takodjer k patroli spada. Da mrtvoga oružje ne dojde rusom vu ruke, zel je k sebi pušku, bajonetu i patron-taske i stèm je dalje isel, doklam je opet nè do jednoga teško pležeranoga pajdaša došel. Njega je odmah na ramena hitil i barem je već jako truden i smučen bil, srečno je došel do regimenta. Tam je važno prijavo napravil. Ali i to je povedal, da još četiri mrtvi su ostali od patrola, ležiju pak na tri sto korakov od ruskih jarkov. To je nè dalo mira Bánu. Niti mrtvi nesmeju rusom vu ruke dojti. Kad se je malo počinul od zapovednika ljudi je prosil, da mrtve dimo, tojest vu naše jarke spravi. Stremi pajdaši opet je na smrtni put odišel. Najpredi su kaprola našli i taki su ga sobom zeli. Odišli su još jedanput i ostalne tri mrtve su takodjer srečno dimo spravili, barem su rusi tak strélali, kak su samo mogli. Na sreću sad su već niti jednoga nè trofili i svi četiri zdravi su ostali.

Bán Vaszile, erdeljski ruman svrhu ovoga vitezkoga čina dobil je zlato medaliju i odmah je kaprol nastal. Svi oni pak koji su s njim bili, dobili su sreberno medaliju i pred čelim regimentom su pohvaljeni bili.

Takvi su magjarski baki i houvèdi, barem nèje svaki ravno magjarskoga roda.

Enver baša iz Egijptoma vu hoče stirati engleze. Jeden španjolski vu tabor poslani novinar je dopušćenje dobl, da se s turskim soldackim ministrom, Enver bašum spomina.

— Tak se čuje, veli novinar pred Enver bašum, kak nemške čete dojdeju vu Tursku, počme se ofenziva proti Egijptomu, potlam pak jedna druga ofenziva proti Indiji.

— Mi nečekamo nikakvo pomoć, odgovoril je Enver baša, dosta soldacije imamo, još preveć. Oružje i municiju nucamo samo. To pak sve zado-ća dobimo. Proti Egijptomu i Indiji nebudemo ofenzivu započeli jedno za drugom, neg odmah obedve najednuput. Proti Indiji nenucamo velikoga šerega. Stojezer je ravno dosta. Iz Afganista budemo počeli napredovati, gde su sami mohamedanci. Tam naše oficire imamo, koji celoga orsaga su prebudili i vodiju ga. Dakle s jednim malim šeregom, kojega vu Afganistan pošleme, postigli budemo svoj cilj.

Suez catornum nè nam je to cilj, da pretrgnemo puta englezom vu Indiju, jerbo englezi i okolo Afrike moreju doiti vu Indiju. Naš cilj je to, da zememo od englezov Egijptoma, jednu englezku provinciju iz koje četa Englezija živi. Ako bi samo od Indije steli pretrći puta englezom, dosta nam je

Suez catornu prevzei. Ali mi smo stèm nè zadovolni, mohamedanski šereg iz Egijptoma hoče pretirati engleze.

— Kak more turskoga šerega ovaj cilj vu spasti, zapital je opet novinar.

— Osemdeset korun denem proti dvajsti korunam, da ovaj cilj budemo postigli. S jednom rečjom osendeset procentov zaufanja imamo, da srečno budemo ovdi boja dokončali, odgovoril je Enver paša.

Potlam su se počeli spominati, kad bude konec boju i novnar tak je svoje mlenje povedal, da još dvè, tri leti bude boj trajal, doklam samo za ov položaj sposebnoga ljudstva bude.

— Sposebnoga ljudstva navèk bude i poleg toga nigdar nèbi konec bil boju, veli Enver baša. Neg jeden ili drugi vpešal bude stroškom i municijom i stèm se bude boj dokončal. Ja tak mislim već nebudete tak dugo trajal, kak to jedni misliju, najmre pak englezi.

— **Kuliko košta boj?** Svih orsagov koji vu boju stojiju, kak je to poprilički zračunati moći, sedemnajst mesecov boj slošesdeset milljard korun košta. Denešnjega boja stroški na mesec dvè milljard korun, na dan pak tristo milljun korun sbijeju. Pruski boj s francuzi 1870—71-ga leta sve skupa tri milljard korun je koštal. Boj je osem mesecov trajal i tak na svaki dan petnajst milljun korun je došlo. Ruski—japanski boj, koj je šestnajst mesecov trajal, devet milljard korun je potegnul, dakle na dan sedemnajst milljunov.

Gde smo mi sad od toga? Kuliko milljardov se bude još potrošilo, predi kak boju konec bude, i kuliko suzih bude još iz žalostnih očih vun steklo?

To samo sam Bog zna!

Talijani su vpešali. Talijani dovezda niti jednoga jarka su nè mogli od naših prevzeti, ako se je kaj premenilo na frontu, to je samo tuliko, da su naši još bolje objačili svoje pozicije, pute napravili po kojih je leži municiju, stroška i vodu voziti ili nositi. Od morja se počneju talijanske pozicije i jarki. Negdi su na jezero metrov dalko talijanski jarki od naših, negdi pak su tak blizu, da se neprijatelji spominati moreju. Ovdì su nè jarki, kak mi mislimo, neg stène iz kamena. Ovdì nèga zemlje, kam bi se zakopali, neg iz pečinah moraju pred sobom stène napraviti. Tak su blizu negdi ove stène, da negda čete štricinge trajaju med neprijatelji, naravno pak, kad malo mir nastane. Svaki svoju pravicu hoče drugom reztolnačiti. Naprimer božične dane talijani su belu zastavu hitili prek k našim na koji su prosili, da ove svete dane naj jim mir daju. Na božič, na ov sveti dan sveje mirno i tiho bilo.

Talijanski soldati vezda su već nè tak oduševni, kak su od početka boja bili. V trudili su već, kad vidiju da nezmerne krvi su već preljali bez svakoga hasna, tiho i mirno čusiju vu kamenatih luknjah. Niti kad je na šturmu tiraju, nečeju se jako iz dobre vole genuti. Sad nè zdavnja se je pripetilo, da jeden talijanski kapitan (talijanski oficiri svi su kuražni) s golom sabljum je svoje soldate tiral na šturmu: »Avanti!» Soldati niti genuli su se nè. Nazadnje je jeden na kapitana zakričal: »Avanti Signor Kapitano!» Kapitan strahovitno se je rezsrdil i zgolom sabljum je skočil vun iz dekurila. Vu ovi minuti kuglju je dobil vu

glavu i mrtev je opal doli. Soldati na glas su kričali: »Bravo Signor Kapitano!»

Gde tak blizu stojiju neprijatelji, kak ovdi, tam je četa vadasiya na ljudi. Izverstne puškaše imamo ovdi, koji više vur dugo premiroma čekaju, gde se porine jedna ruka ili glava vun iz dekunga, Skorom nigdar ne tulaju, jerbo su samo nekoji meter dalko. Inamo ovdi jednoga puškaša, koj je sam šestdesetpet talijanov poslal na drugi švèt. Sam njegov general je povedal, da jubileuma bude držal, kad stotinskoga hiti doli.

Kad je Lovčen propal, talijani jako su se prestrašili. Sveto su bili osvedočeni, da sad nanje dojde red. Divjo su počeli strélati dan i noć od straha, kak on šusterski inoš, koj vu kmici od straha si fučka. Još i denes podjednoma delaju šance i pleteju plote, skorom kak dabi se sami steli vu drotnatu kerletku splesti.

Kad su naši jednoga vlovlenoga talijanskoga oficira popitali, da zakaj Cadorna derži s celom moćjom: Isonzo fronta i zakaj neče antantu drugdi napomoć biti, ovak je odgovoril:

— Nam je zapoved s celom moćjom Austria-Magjarske šerege na Isonzo frontu zadržati, jerbo ako bi mi ovdi malo popustili, lahko bi se pripetilo, da vaša vojska vu Savoyu vdere i stèm bi Francuzki orsag vu veliko pogibelj došel, jerbo bi na jedenput od dva krajev vu ognju bil.

Dakle iz ovih rečih vidimo, da talijani syrho francuzov vojujeju i za to jim je bilo vredno nas izdati.

Savoya je predi talijansko imanje bilo, sad je francuzko. Sad pak talijani ravno za francuze prelèvaju krv.

KAJ JE NOVOGA?

Pèsma od tabora.

*Došlo nam je leto v tugi i žalosti,
Nije moći žalost zpisati zadosti.*

*Augusta meseca deneka drugoga
Ostavil sem para svoga povoljnoga.*

*Moral sem oditi po širokim svètu
Gda su vrtili bili vu najlepšem cvètu.*

*Kraljska nas je banda k cugu sprevodila,
Gospoda su lépo cuga okinčila.*

*Zastave su bile na red nametane,
Cvetje navezane na obedve strane.*

*Ob dvanajsti vuri cug počne gibati,
Na to je morala banda zaigrati.*

*Čulo se vikanje: s Bogom dragi sini!
A mi pelali se tri noći i tri dni.*

*Pri ruskoj granici z cuga doli stali,
K regimentu svomu jesmo mašerali.*

*Pri Lublinu strašno su štuki pukali,
Šrapneli, granati na nas su padali.*

*Jen se ovdi zruši, drugi tam opadne,
Blèdi mesec sve njih vre vu grobu najde.*

*Groba smo skopali kre šume zelene,
Venca smo jim spleli, koj jim nepovehne.*

*Venec bu na spomen staromu, mladomu,
Koji su branili svoju domovinu.*

*Križa jim naprajte z bora zelenoga,
Koj bu znamenoval pokoja večnoga.*

*S travicom zelenom groba smo pokrili,
Suznima očima smo ga ostavili.*

*Ostala je vnoga majka prez sineka,
I vnoga dečica prez svoga japeka.*

*Vnoga devojčica para je zgubila,
Vnoga draga svoga, koga je ljubila.*

*Mamika ljublena, japek moj ljubleni,
Gde sem ja v taboru? radi bi vi znali.*

*Ja sam vu taboru med dvema gorami,
Visoke planine kre obedve strani.*

*Nebeske visine, drugo se vidi,
Ftičke popěvatí, neje čuti ovdi.*

*Oj ti tužna zemlja, nesi vrědna toga,
Da je vnogi junak našel svoga groba.*

*Draga se bu dugo žalostno plakala,
Da za svoga para grobek nebu znala.*

*Nebu mogla draga groba pohoditi,
Na dušnidan na njim svěčice vužgati.*

*Naj se samo moli za svojega para,
Ki je verno branil svetloga cesara.*

Zalaujvár.

Fodor Martin.

— **Mackensen od rusov.** Mackensen je zadobil Lodza i kad su ga popitali, ali rusom je to naveliko škodu, ovak je odgovoril:

Rusi su potlam po lodzki bitki, višeput odlučne bitke zgubili, ali za niti jedno jim je ne tak žal, kak za ovu. jerbo onda su već tak mislili, da su tabora zadobili. Kak su Lodza zgubili i tam strahovitno biti bili, rusi su najednput dvojití počeli. Po ovi bitki rusi već su ne bili mogućni veliko offenzivu započeti, pak niti nebudeju.

— **Talijani i srbi retiriraju vu Albaniji.** Prék Rotterdamu je došel telegram iz Athena vu kojem javiju, da blizu Alessio zvanoga varaša bitke su bile med bulgarski, magjarski, nemški i med talijanskih-srbskih šeregov. Naši su preobladali neprijatelja, koj je tijam do Fieri zvanoga mesta nazat se potegel. Glas je došel, da su bulgarci ulazili vu Elbassan.

— **Goremykin zosebni mir je štel.** Goremykin ruski ministpredsednik propal je, jerbo on ravno tak, kak i njegvi ministri osvedočeni su bili, da Russija samo tak more se deržati, ako skim predi mir napravi. On je bil prvi, koj je zahtěval od cara, da naj se s nemci pomiri.

K tomu pak od ruskih oficirov vėkša stran takodjer k ovi partiji spada. najmre pak od potlam, kak je ruska offenziva na bessarabinskim frontu tak kervavu propala. Ali Mikloš car i nekoji vėksi oficir dalje hoćeju tirati boja. Poleg toga se je Goremyki zahvalil koj je k tomu još i to rekel da, ako rusi još jeden, dvaput odlučno budo biti i car bude prevolil k tomu, da se pomeri s nemci.

— **Morath major od ruskoga šerega,** vu jednih novinah piše, da ruski ministar obećal je caru, da naprotuletje još dva milljun velikoga šerega skup spravi. Mi pak smo računali, da ruski šereg nebude od tri milljunov vėksi niti naprotuletje. Od ovih tri milljunov polovica je od prveše vojske, polovicu pak sad budo asentirali. Dakle ruski šereg vu broju još dosta bude moćen, samo municije najmre pak štukov nebude imel, jerbo već i one je skorom sve zgubil, koje je od japanca dobil. Ruski

šereg već nigdar vu takvim položaju nebude, kak je od početka boja bil, kad je izvanredno svega dosta imel. Ruska vojska mogla se bude još braniti, ali offenzivu već nebude mogla započeti, kak nam to galićinska i bessarabinska offenziva kaže.

— **Velika bitka vu Mezopotamiji.** Deždjovno vrěme prestalo je vu Mezopotamiji i zemlja se je posušila. Saino to su čekali turćini i kak je vrěme dopustilo odmah su se navalili na engleze, koji su već velikoga zgubička imali minuce dane. Turćini sami prepoznaju, da englezi se vitežki braniju, ali naravnici neje se moći tak s krivati, kak med bregami i šumami. Turske puške na jezeroosemsto korakov dalko po išćeju neprijatelja i proti tomu se englezi nemoreju braniti.

Strahovitna bitka, koji je još ne konec, minuću subotu se je počela i od potlam pojednomu traja

— **Dobri semen i mašine.** Koj član društvu gospodarstvu okolice Csáktornye dobrogu semena delelice kupiti oće, nek se javi u prostoj karti pri društvu. Ovde priskrbiju i krosne grme čepe. Do prvoga marciusa moći se javiti. On, koj dobre gospodarske mašine oće kupiti, i to more dobiti s pomoćja društva.

— **Saloniki pred offenzivom.** Petit Parisien novine pišeju, da offenziva proti Saloniki već je na vrati. Strahovitno velike čete skupljaju bulgarci i Austria-Magjarska okolo Monastira i Doirana. K tomu do de-neju francuzke novine, da i jeden veliki turski šereg takodjer nazočen bude vu ovi offenzivi. Francuzke novine nikaj netajiju, da antant je jako straho, kak bude opet ova odlučna bitka vun spala.

— **Napreduvanje vu Albaniji.** Ostrak-magjarske čete samo pomalem i pazljivo napredujeju vu Albaniji, jerbo poleg zločestih putov i visokih bregov neje moguće fletneše naprě iti, přem ako još i to znamo, da vu ovim žalostnim i siromaskim orsagu nigdi, nikaj je ne moći za vojsku prebaviti. Iz Montenegre po dobrih putah su išli do Albanije, ali tam već niti putov niti pak željeznic neja, koji puti pak su vu Albaniji, oni ravno prečki stojiju na onu liniju, po koji naši ideju. Svrho toga ovi puti nam nikaj su ne vu račun. jerbo po ovih za našemi šeregi niti rezervu, niti stroška, niti pak municiju voziti neje moći.

— **Bombardiranje gorgó talijanskoga zrakoplovtrga.** Naši bravurni zrakoplovci v pondeljek vjutro, kad je sunce zislo već su ober Grado varaša leteli i poleg Gorgo varaša stojećega zrakoplovtrga su bombardirali, na kojega su vnogo bombih hitili. Ob trifertale na šest su se vu zrak zdigli tri hidroplani i od kraja ober Adria morja ne su visoku leteli, potlam jezero petsto metrov visoku su se zdigli i tak su dosli ober Gorgo varaša. Jedno bombu za drugdim su hitili naši zrakoplovci i navėk su v cilj trofili. Kad se je rezennilo, vidli su, da svojim delom moreju zadovolni bi. Predi kak bi se bili talijanski štuki zglasili, već su barake visokim planom gorele, tak su se skup zrušile, kak karte. Zatem su hidroplani bez svake falinge nazat dimo od leteli. (Hidroplan je takov zrakoplov, koj i po vodi more plavati. ne samo vu zraku.)

— **Talijani budo išli vu Saloniki i Valonu.** Antanta ministri zadnju konferenciju su vu Rimu imeli. Na konferenciji

prezeš je sam talijanski kralj bit. Odredilí pak su na ovi konferenciji, barem je Cadorna jako proti tomu bit, da vu Valonu stojezer, vu Saloniki pak petdeset jezer talijanske vojske pošleju.

— **Bulgarci prepravljaju se vu Strumica dolini.** Iz Genfa telegrafiraju, da više turskih regimentov je doslo vu bulgarsko Traciu, odkud su bulgarske regimente vu Strumica dolinu poslali.

Bulgarci žuriju se na grėki granici jarke kopati, šance delati i svakojačke tvrđvine, med Struma i Petrić obćinah pak velike štuke nastavljaju. Velike čete skupljaju med Űsküb i Velezum. Bulgarski mjerniki pak pute delaju, da štuke, municiju i stroška bude moći voziti na grėku granicu, gde su bulgarski šeregi nastavleni.

— **Dokončali su razoružavanje vu Montenegri.** Talijanske novine pišeju, da montenegrovska vojska već je dela doli oružje pred austria-magjarskim šeregom i od potlam pred Austria-Magjarskom neja više Montenegre.

Dakle neprijatelji sami prepoznaju, da Montenegro je do kraja naša.

Za taborsku poštu gotovi kuvertisanapisom, takodjer i TABORSKE KARTE se dobiju kod Fischel Fulöp (Strausz Sándor) knjižaric. Ciena: kuvert—2 fill. — taborska karta — 1 fill.

Pěsma junačka.

Jezero devetsto Devetsto petnajsto Kak se vezda piše To tekuće leto.	Mozbit koja bila Sada sneha mlada, Premlade devojke Tak se spominale.
Zapoved nam dana Od svetloga kralja, Da se svaki junak Zapisiati mora.	Mi mu damo cimer Zlatom pozlatiti Zlatom poslatiti, Kad bu moral iti.
Svaki je tnroven Dober, tak i budi, Ar i sam svetli kralj Bude zbiral ljudi.	Kada dojde denek I ta tužna vura, Kad bu mladi junak Naprej iti moral.
Nigdo nemre znati Na koga red dojde, Stavi oca, majku, Pak vu vojnu pojde.	S bogom mi ostane Mlade devojčice S kemi smo mi večkrat Išli od zornice.
Braću i sestricu, Milu rodbinicu, Ostavit bu moral I tovarošicu.	Lěpe razgovore Skupa smo imeli, Ve se tužno bumo. Širom razhajali.
Vnoga stara majka Kak za sinka plače, Premlada sestrica Kak za braćom javče.	Gde nas goder zrije Ta rumena zorja, Zmislimo se tužni Z lěpog Medjimurja.
Vnogi otec sina Milo pogledava, Ali jaj i gđemi budeš Suzice zbrisaval.	Lěpo Medjimorje, Kak jako tuguje Vunjem svaki človek Junaka žaluje.
Suze milo točil Vudne i vu noći, Ovak lěpo prosi Od Boga pomoći:	Nikaj bratja, nikaj, Naša mlada leta, Vu tih tužnih letih Sprevidimo světa.
— Miiostivni Bože! Ti nam patron budí, Ti nas dragi čuvaj Vognju i vu vodi!	Samo naj segurno Svaki arce ima, Da se i sam svetli Kralj iz nami štima.
A vnoge devojke Velka žalost lada, Ar budu zgubile Mladog paru svoga.	Vu ljubavi Doma Naj bu svaki stalen, Bog nas sveskup čuvaj Na sve vėke Amen!

GABONA ÁRAK/CIENA ŽITKA

MÉTERMÁZSA	1 METERCENT	K
Buza	Pšenica	36—
Rozs	Hrz	29—
Arpa	Ječmen	28—
Zab	Zob	28—
Kukorica új	Kuruza suha	26—
Fehér bab új	Grah beli	40—
Sárga bab	Grah zuti	40—
Vegyes bab	Grah zmesen	40—
Kendermag	Konopljeno seme	50—
Lenmag	Len	50—
Tökmag	Koščice	90—
Bükköny	Grahorka	35—

A Feller-féle jóltevő, inakat
és izmokat erősítő,

„ELSA-FLUID”

elállítja

tagjainkban a fájdalmakat

12 üveg bérmentve 6 korona
Feller V. Jenő gyógyszerész-
nél, Stubica, Centrale 124. sz.
(Zágrábmege). — Több mint
100.000 köszönőlevél és or-
vosi ajánlás.

Egy butorozott szoba kiadó

Vidovics Jánosnál

Csáktornya, Hunyadi-utca 16. sz.

KISASSZONY,

ki a magyar és német nyelvet
úgy írásban, mint szóban töké-
letesen bírja, valamint a ma-
gyar és német gyorsírásban
járta, levelező osztályba azon-
nali belépésre kerestetik.

Ajánlatok a fizetési igényekkel
alábbi címre küldendők:

ALOIS LEITNER, Eisengrosshandlung
Varaždin.

Prodavačica

popolnoma zvežbana u manufak-
turni, špecerijski i železni stroki,
vešta hrvatskoga i nemackoga je-
zika želi mesta.

E. Kuront Lichtenwald,
Steiermark.

STOCK-COGNAC MEDICINAL

SZAVATOLT
VALÓDI
BORPÁRLAT

CAMIS ÉS STOCK gőz-
pároló telepéből Barcola

COGNAC-GŐZFŐZ-
DE, ÁLLANDÓ HI-
VATAL VEGYI EL-
LENŐRZÉS ALATT

519 33-65

KAPHATÓ MINDEN JOBB ÜZLETBEN!

**Egy nyomdász
és egy**

**papírkereskedő tanuló
felvétetik**

Strausz Sándor

könyv- és papírkereskedésben, könyv-
nyomdájában Csáktornyan.

Pk. 171. szám.

1916.

A csáktornyai kir. járásbiróságtól.

Hirdetmény.

A csáktornyai kir. járásbiróság közhírré teszi, hogy az állítólag elveszett követ-
kező okirat: „Csáktornyai Takarékpénztár R.-T. csáktornyai bejegyzett cég által
2000 K, 1913. szept. 1-én betét 600 K, 1914. jan. 3-án betét 134 K, 1914. jul. 2-án
kivétel 70 K, 1914. szept. 9-én kivétel 200 K, 1914. október 1-én kivétel 300 K,
1915. jan. 2-án kivétel 69 K 11 f, 1915. jul. 2-án kivétel 57 K 50 f, — tehát az
1915. jul. 2-ig járó kamattal együtt 2300 K-t tevő betétkönyvecske megsemmisítése
iránt az eljárást Jancsecz Nándor földműves kisszabadkai lakos kérelmére folyamatba
tette. Ennélfogva felhívja az említett okirat birtokosát, hogy a jelen hirdetménynek a
Budapesti Közlönyben történt harmadszori beiktatását követő naptól számított egy
év alatt az okiratot a bíróságnál mutassa be, mert ellenkező esetben a bíróság azt a
jelzett határidő telte után a folyamodó újabb kérelmére semmisnek fogja nyilvánítani

Csáktornyan, 1916. évi január hó 18 napján.

BERTIN s. k., kir. járásbiró.

A
VILÁGHÁBORU

legújabb

TÉRKÉPEI

(Európa, Szerbia, Orosz-
ország, Franciaország, Tö-
rökország és Olaszország)

különbféle kiadás-
ban és nagyság-
ban kaphatók

Fischel F. (Strausz Sándor)

könyv- és papírkere-
kedése Csáktornya.